

УДК 005.8

Варава Л.М.¹, Хома О.І.²

¹д.е.н., професор

²аспірант

Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ У СПІВПРАЦІ З ІНОЗЕМНИМИ ІНВЕСТОРАМИ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ

Відповідно до сучасних тенденцій у сфері глобального управління проектами, цифрова трансформація стає не лише засобом оптимізації внутрішніх процесів, але й чинником, що впливає на рівень міжнародної конкурентоспроможності країни. Кожна ініціатива, яка реалізується у партнерстві з іноземним інвестором, повинна бути ретельно структурована та підтримана цифровими інструментами, що дозволяють забезпечити максимальну ефективність використання інвестиційних ресурсів. Це особливо важливо в умовах високої динаміки зовнішнього середовища, геополітичної нестабільності та необхідності оперативного прийняття рішень.

Сучасні глобальні виклики вимагають нових підходів до реалізації проєктів, особливо в умовах, коли йдеться про співпрацю з іноземними інвесторами. Такі проєкти мають не лише економічне, але й стратегічне значення, адже сприяють інтеграції національної економіки в глобальні ланцюги створення вартості. Цифрова трансформація управління проєктами виступає відповіддю на ці виклики, оскільки дозволяє досягти вищого рівня прозорості, адаптивності та підзвітності.

Ефективне управління міжнародними проєктами потребує уніфікації процесів і підходів. Впровадження цифрових інструментів, таких як PMIS, CRM, ERP, дає змогу в реальному часі контролювати стан проєкту, моніторити ризики, формувати документацію та звіти. Додатковою перевагою є спрощення комунікацій між усіма учасниками проєкту, незалежно від їхньої локації. Застосування хмарних рішень (Microsoft 365, Asana, Trello, Slack) робить можливим оперативне реагування на зміни та пришвидшує ухвалення рішень.

Важливим напрямом цифрової трансформації є побудова ефективних команд управління. В умовах обмежених ресурсів критичне значення має компетентність членів команди. Необхідно інвестувати в навчання з основ цифрової безпеки, управління життєвим циклом проєкту, роботи з даними. Особливої уваги заслуговує управління взаємодією з іноземними інвесторами, яке потребує врахування міжкультурних відмінностей, юридичних вимог та технічної термінології. У цьому контексті важливим є

формування комунікаційної стратегії, яка включає регулярні звіти, спільні робочі наради, інтерпретацію результатів за допомогою дашбордів та метрик.

На прикладі реалізації програми за підтримки Люксембурзької агенції розвитку у Криворізькому районі доведено ефективність поєднання цифрових інструментів управління із гнучкими підходами до прийняття рішень. Було впроваджено карту зацікавлених сторін, використано візуальні інструменти для планування сценаріїв розвитку, використано Power BI для формування звітності. Це забезпечило зменшення часу на погодження технічних завдань, зменшення дублювання роботи на 30% та покращення взаєморозуміння між партнерами.

Крім технологічних інструментів, цифрова трансформація вимагає переосмислення підходів до мотивації команд. Використання OKR-методології дозволяє формалізувати очікування від проєкту, а також пов'язати стратегічні цілі з операційними завданнями. Це сприяє підвищенню відповідальності, зростанню залученості та орієнтації на результат. Оцінювання вигод має здійснюватися не лише за фінансовими критеріями, а й з урахуванням інституційних змін, зростання довіри та соціального капіталу у громаді або серед стейкхолдерів.

У результаті, цифровізація механізмів управління проєктами створює передумови для системного зростання ефективності управління. Вона дозволяє не лише реалізовувати окремі ініціативи, а й формувати сталі інституційні практики. У перспективі це може призвести до створення національної цифрової платформи проєктного управління в публічному секторі, з інтеграцією з реєстрами, аналітикою, відкритими даними та бюджетним плануванням. Для досягнення цього важливо забезпечити політичну волю, міжвідомчу координацію та розвиток кадрового потенціалу, який здатен реалізовувати цифрові стратегії на практиці. Загалом, формування цифрової екосистеми управління проєктами з міжнародною участю потребує не лише технічного вдосконалення, а й ментальної трансформації управлінців. Слід впроваджувати політику відкритих даних, міжінституційну інтеграцію та довгострокові підходи до побудови партнерств, заснованих на довірі, прозорості та спільних цілях. Важливим напрямом є також адаптація цифрових інструментів до локального контексту та можливостей конкретних громад чи підприємств. Це дозволить уникнути ситуацій, коли інструмент впроваджується формально, але не використовується на практиці через відсутність розуміння, навичок або мотивації з боку виконавців.